

[Tyroll]

Jeg vil godt sige til arbejdsministeren, at grunden til, at det er meget svært for mig at være positiv i mit indlæg, er det udgangspunkt, socialdemokratiet har taget for sine løsningsmodeller, eller hvad man skal kalde det, over for arbejdsløshedsproblemet. Man siger om os andre, at vi er illusionsfyldte, at vi lever i en illusionsfyldt verden, når vi stiller os op og kommer med nogle indlæg imod den arbejdsløshedspolitik, der bliver ført. Men hvem er det, der lever på illusioner? Det er socialdemokratiet, der tror, at man kan løse arbejdsløshedsproblemet, når man har accepteret profitmotivet og skal lave løsningsrammer inden for det. Det er lige nøjagtigt det der gør, at man ikke kan komme med anvisninger på løsninger, og vi har også set, hvordan arbejdsløshedsproblemet derfor har udviklet sig.

Under et socialistisk system er det selvfølgelig sagen, at produktivetsfremgangen skal bruges til nedsættelse af arbejdstiden, til forbedring af arbejdsmiljø osv. Hvad sker der med disse udviklinger i det kapitalistiske samfund? Ja, der sker en udstødning af arbejdskraften. Hvor bliver gevinsten af? Ja, den beholder kapitalisterne, fordi man altså skal tilfredsstille det profitmotiv, den profit-hunger, der er hos kapitalisterne. Det er det, socialdemokratiets politik går ud på.

Jeg kunne faktisk godt tænke mig at høre, om den statistik, som arbejdsministeren lægger op til der nu skal gennemføres, vil kunne belyse den udstødning, der finder sted fra arbejdsmarkedet, i hvor høj grad der er tale om en strukturarbejdsløshed, i hvor høj grad der er tale om en udvikling, der vil eskalere i den kommende tid, og hvilke løsningsmodeller man fra socialdemokratiets side har over for dette problem. Foreløbig har vi ikke set meget andet end jobtilbudsordninger, som betyder, at typografer skal ud at være børnehavelærere eller skal ansættes i børnehaverne i hvert fald. Det er faktisk de løsningsmodeller, vi har set, som jeg ikke kalder løsningsmodeller. Det er noget af det, der sker ude omkring i det danske samfund for øjeblikket, at man lægger op til den slags løsninger.

Vi har også set, hvordan man fra pædagogers side skal slås med at få oprettet pædagogmedhjælperstillinger rundt omkring i institutionerne og få dem overenskomstdækket osv., og så stiller man sig op i kommunerne og tager langtidsledige unge ind, og man skal

så slås om, hvilket antal stillinger der skal være under PMF og deres overenskomster, og hvilke der kører under disse forskellige tilskudsordninger. Det har ikke givet flere arbejdspladser rent faktisk. Det er ikke til at øjne.

Derfor er det snart på tide, at socialdemokratiet kommer med nogle bud på, hvad man egentlig vil gøre ved disse problemer, og samtidig kommer med nogle ordentlige analyser af, hvordan udviklingen ser ud, så vi kan få et klart billede af, hvad det egentlig er, der er ved at ske. Vi må erkende, at der er intet i de analyser, der ligger fra socialforskningsinstituttet m. m., der klart kan belyse, hvilken udstødningsproblemstilling der er for de forskellige erhverv, men forskellige enkelte erhverv er udmærket klar over de problemer, de er stillet over for.

Socialdemokratiet lader stå til, når det drejer sig om disse problemer, ikke alene her i folketinget, men også igennem de aktiviteter, man udfolder i fagbevægelsen, hvor man ser igennem fingre med forskellige problemer, der opstår omkring teknologiske udviklinger og grænsestridigheder osv. på arbejdsmarkedet, og hvor man undlader at tage en håndfast kamp imod den udhuling af arbejderklassens goder i form af uddannelse osv., som angribes af det kapitalistiske system. Det er dette, vi kræver nogle løsninger på, nogle klare bud på fra socialdemokratiet, og det er dem, vi ikke ser.

Derfor er det socialdemokratiet, der med sin tro på, at man kan løse arbejdsløshedsproblemet inden for de kapitalistiske rammer og ved at tilgodese profitmotivet, lever i en illusionsverden, hvad flere og flere bliver klar over ude på arbejdsmarkedet.

Kaj Hansen (DKP):

I den række af forslag, mit partis ordfører, hr. Jørgen Jensen, fremførte, var der to om byggeri, det ene om at forøge det almennyttige byggeri med 7.000 og det andet om en byfornyelse med 25.000 lejligheder. I ministerens svar til hr. Jørgen Jensen synes jeg der var et vist præg af saglighed, selv om vi ikke er enige med ham, og derfor vil jeg gerne sige, at de tal, vi har anført, er jo ikke grebet ud af den blå luft. Vi har støttet os til de oplysninger, der foreligger. Hvis ministeren skulle få tid til at læse rapporten fra statens